

MRF 2024.152

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 23. maj 2024, j.nr. 21/04468

Ophævet og hjemvist tilladelse til tilslutning af dræn under kunstgræsbane til regnvandsledning tilhørende spildevandsforsyningselskab med direkte udledning til recipient i form af offentligt vandløb, da der ikke kunne dokumenteres tilladelse for udledningen til recipienten, og der dermed var usikkerhed om, hvorvidt udledningstilladelsen kunne overholdes. En fornyet sagsbehandling af tilslutningstilladelsen skulle afvente, at der blev meddelt tilladelse for den eksisterende udledning til recipient.

Sagen omhandlede afledning af overfladevand fra et areal, der fandt anvendelse for kunstgræsbane. Der var af Frederikssund Kommune i 2010 meddelt tilladelse til, at drænet under kunstgræsbanen havde tilledning til en regnvandsledning ejet af det lokale spildevandsforsyningselskab, hvor regnvandsledningen havde udledning til et offentligt vandløb med udløb i Roskilde Fjord. I marts 2021 meddelte Frederikssund Kommune revideret tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28 til tilledningen, hvor hidtidige vilkår om to årlige egenkontrolmålinger blev ophævet. Afgørelsen var begrundet med, at der ikke længere var behov for regelmæssig prøvetagning, da det over tid alene ville være indhold af zink og nikkel, der ville overskride miljøkvalitetskravene. Afgørelsen blev påklaget af Danmarks Naturfredningsforening, der bl.a. anførte, at det uden vilkår om egenkontrolmålinger ikke ville være muligt for tilsynsmyndigheden at sikre, at der ikke blev udledt miljøfremmede stoffer fra kunstgræsbanen til recipienten. Under klagesagen oplyste kommunen, at det ikke var muligt at dokumentere en tilladelse for regnvandsledningens udledning til det offentlige vandløb, og der heller ikke i øvrigt var kendskab til, om en sådan tilladelse forelå. Miljø-

og Fødevarerklagenævnet (formanden) bemærkede, at efter spildevandsbekendtgørelsen skal det ved fastsættelse af vilkår for tilslutningstilladelse meddelt efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3, sikres, at tilledningen ikke er til hinder for, at et spildevandsanlæg, der er ejet af et spildevandsforsyningselskab, kan opfylde sin udledningstilladelse, herunder at miljøkvalitetskravene for det berørte vandområde sikres opfyldt. Nævnet konstaterede, at der ikke forelå en udledningstilladelse for regnvandsledningens udløb til recipient, hvormed forpligtelsen efter spildevandsbekendtgørelsen ikke var iagttaget ved meddelelsen af den påklagede tilladelse til tilslutning til regnvandsledningen. Nævnet ophævede på den baggrund tilslutningstilladelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling med bemærkning om, at fornyet behandling måtte afvente, at spildevandsforsyningselskabet fik tilladelse til udledning fra regnvandsledningen til det offentlige vandløb. Nævnet bemærkede endvidere, at det af Miljøstyrelsens vejledning om spildevandsbekendtgørelsen fremgår, at når der stilles vilkår om overholdelse af kravværdier, bør der samtidig stilles krav om dokumentation for overholdelse af vilkårene gennem et antal egenkontrolprøver.

Kommentar: Afgørelsen vedrører et tilfælde, hvor et kommunalt spildevandsselskab udleder overfladevand til et offentligt vandløb, som har udløb i et Natura 2000-område, og hvor det efter kommunens oplysninger pålægges til grund, at udledningen sker uden tilladelse. På denne baggrund havde Miljø- og Fødevarerklagenævnet ikke noget valg, men måtte nødvendigvis ophæve tilladelsen til tilslutning af kunstgræsbanens dræn. Afgørelsen illustrerer på sin egen måde, at kommunerne bør undersøge, om udledninger af overfladevandregnvand fra kommunale spildevandsselskaber også har de fornødne tilladelser, hvorved bemærkes, at dette for regnvand har været et krav siden 1974 og i øvrigt også i en vis udstrækning efter vandløbsloven fra 1948. Som anført af klagenævnet bør det i den sammenhæng tillige undersøges, om kravværdier for bl.a. miljøfarlige stoffer er overholdt, og i forlængelse heraf, om der er de fornødne oplysninger om miljøfarlige stoffer i recipienten, hvor det sidste dog er Miljøstyrelsens ansvar efter den danske gennemførelse af vandrammedirektivet. Se tilige **MRF 2024.177 Mfk** om udledning fra kunstgræsbaner.

Ophævelse og hjemvisning i sag om tilslutning af overfladevand fra kunstgræsbane til regnvandsledning i Frederikssund Kommune

Sag: 21/04468

Dato: 23. maj 2024

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3, jf. § 91, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver Frederikssund Kommunes afgørelse af 15. marts 2021 om tilladelse til tilslutning af overfladevand fra kunstgræsbane på matr.nr. [Matrikelnummer 1] til regnvandsledning, med virkning fra 1 år fra nævnets afgørelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 12. april 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening. Klager har den 10. maj 2021 fremsendt supplerende bemærkninger til klagen.

Klager har anført, at resultaterne af de 12 analyser af vandet fra kunstgræsbanen, der indtil nu er gennemført, viser overskridelser af de gældende miljøkvalitetskrav for flere metaller, herunder nikkel, zink og kobber. Klager påpeger i den forbindelse, at de kravværdier for de enkelte stoffer, der fremgår af Frederikssund Kommunes oversigt over prøvetagninger, er forældede, og at kommunen bør tage udgangspunkt i de nugældende krav. Dette har efter klagers opfattelse stor betydning, idet udledningen sker til en regnvandsledning med direkte udløb til et målsat vandløb, Hønepilsgrøften, som har udløb i Natura 2000-område nr. 136 Roskilde Fjord og Jægerspris Nordskov. Hertil kommer, at det eksisterende analyseprogram ikke omfattet alle relevante stoffer, idet der i granulat fra gamle dæk typisk er flere potentielt kræftfremkaldende stoffer, som eksempelvis benzen, benzidine, benzo(a)pyrene, trichloroethylen og vinylklorid, hvor kun benzo(a)pyrene har været omfattet. Ifølge klager bør analyseprogrammet derfor udvides og ikke fjernes.

Klager har herudover anført, at der i tilladelsen mangler foranstaltninger til minimering af tab af infill-materiale og dermed mikroplast til miljøet, idet en rapport fra Miljøstyrelsen viser, at der typisk tabes 0,3-1,9 ton gummigranulat pr. år på kunstgræsbaner, hvor der ikke er etableret sådanne særlige tiltag.[4]

Klager har desuden anført, at det ikke uden kravet om to årlige prøver vil være muligt for Frederikssund Kommune at sikre, at der ikke ledes miljøfremmede stoffer fra kunstgræsbanen til recipient. Villkåret om, at kommunen kan kræve udtagning af prøver, hvis der opstår spørgsmål om udledningen af spildevandet, er således efter klagers opfattelse uegnet til kontrol, herunder ved eventuelle pulsudledninger i forbindelse med påfyldning af nyt gummigranulat.

Endelig har klager anført, at det ikke er undersøgt, hvilke indholdsstoffer der i øvrigt tilføres regnvandsledningen fra andet overfladevand, herunder om det indeholder nikkel og zink. Der er dermed ikke taget højde for den kumulative virkning i forhold til Hønepilsgrøften og Roskilde Fjord, herunder om indholdsstofferne hindrer målopfyldelse. Klager påpeger i den forbindelse, at et i spildevandsplanen planlagt forsinkelsesbassin endnu ikke er udført, ligesom der ikke er tilknyttet olieudskiller. Det er klagers opfattelse, at vandet alternativt bør ledes til spildevandskloak og renseanlæg.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Frederikssund Kommune har den 15. marts 2021 meddelt tilladelse til tilslutning af overfladevand fra en kunstgræsbane på matr.nr. [Matrikelnummer 1] til en regnvandsledning (U20-R) via et drænsystem under banen.

Regnvandsledningen er ifølge afgørelsen ejet af spildevandsselskabet [Virksomhed 1] og udleder til det offentlige vandløb Hønepilsgrøften, der har udløb i Roskilde Fjord.

Frederikssund Kommune har i afgørelsen anført, at hjemlen for tilladelsen er miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1.

Det fremgår af afgørelsen, at der er tale om en revidering af en allerede gældende og udnyttet tilslutningstilladelse af 25. august 2010, som tillige blev revideret den 25. marts 2015. Revisionen består navnlig i en ændring af prøvetagningsprogrammet, hvorefter der med den nye tilladelse ikke længere er krav om at udtage to årlige analyseprøver af drænvandet fra kunstgræsbanen. Frederikssund Kommune har således vurderet, at der ikke længere er behov for regelmæssigt at udtage prøver, da det over tid kun er zink og nikkel, der overskrider miljøkravene. Det fremgår dog af tilladelsens vilkår 3, at kommunen kan forlange foretagelse af op til to analyseprøver årligt, hvis der skulle opstå spørgsmål om spildevandets sammensætning.

2.2 Frederikssund Kommunes bemærkninger til klagen

Frederikssund Kommune har den 14. maj 2021 til klagen bemærket, at der udelukkende er sket en ændring i tilslutningstilladelsen i forhold til analyser af spildevandet, og at der derfor ikke kan forventes ændringer i indholdet af spildevandet. Hvorvidt der kan ske tilledning af drænvandet til regnvandsledningen har kommunen i øvrigt taget stilling til i den oprindelige tilladelse fra den 25. august 2010.

2.3 Nye oplysninger under sagens behandling

Frederikssund Kommune har på foranledning af Miljø- og Fødevareklagenævnet fremsendt kommunens oprindelige tilslutningstilladelse af 25. august 2010. Det fremgår af afgørelsen, at der ikke er kendskab til en egentlig udledningstilladelse for regnvandsledningen U20-R.

Endvidere har Frederikssund Kommune den 3. oktober 2022 på Miljø- og Fødevareklagenævnets foranledning oplyst, at det ikke har været muligt for kommunen at finde en udledningstilladelse for regnvandsledningen U20-R.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen, at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.^[5]

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle, hvorvidt betingelserne for at meddele tilslutningstilladelse er opfyldt (afsnit 3.2).

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 27, stk. 1, at stoffer, der kan forurene vandet, ikke må tilføres vandløb, søer eller havet, medmindre der forinden meddeles tilladelse hertil efter lovens § 28.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1, at kommunen kan meddele tilladelse til udledning af spildevand til bl.a. vandløb (udledningstilladelse).

Efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3, kan kommunen meddele tilladelse til tilslutning af spildevand til anlæg, der tilhører spildevandsforsyningsselskaber (tilslutningstilladelse).

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker på denne baggrund indledningsvis, at tilladelsen i nærværende sag rettelig skulle have været meddelt efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3, og ikke § 28, stk. 1, idet der er tale om en tilslutningstilladelse og ikke en udledningstilladelse.[6]

De nærmere regler for administrationen af miljøbeskyttelseslovens § 28 er fastsat i spildevandsbekendtgørelsen[7] og i spildevandsvejledningen.[8]

Det følger af spildevandsbekendtgørelsens § 13, stk. 3, at kommunalbestyrelsen ved fastsættelse af vilkår i en tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3, skal sikre, at afledningen ikke er til hinder for, at et spildevandsanlæg, der er ejet af et spildevandsforsyningsselskab, kan opfylde sin tilladelse til udledning, herunder at miljøkvalitetskravene for det berørte vandområde sikres opfyldt.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet konstaterer, at der ifølge sagens oplysninger ikke foreligger en udledningstilladelse for regnvandsledningen U20-R, som er det spildevandsanlæg, der er meddelt tilslutningstilladelse til.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder herefter, at tilslutningstilladelsen ikke opfylder spildevandsbekendtgørelsens § 13, stk. 3, idet bestemmelsen forudsætter, at der foreligger en udledningstilladelse for det pågældende spildevandsanlæg. Tilladelsen lider dermed af en væsentlig retlig mangel, hvorfor nævnet ophæver Frederikssund Kommunes afgørelse af 15. marts 2021, og hjemviser sagen til fornyet behandling. En ny tilslutningstilladelse skal afvente, at kommunen har meddelt tilladelse til udledning fra regnvandsledningen U20-R.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at Frederikssund Kommune ved den fornyede behandling af sagen skal være opmærksom på, at der ved flere analyseprøver er påvist en række overskridelser af gældende miljøkvalitetskrav i afledningen fra kunstgræsbanen, idet kommunen skal sikre, at afledningen ikke er til hinder for, at den efterfølgende udledning kan overholde de gældende miljøkvalitetskrav for recipienten. Kommunen skal i tilslutningstilladelsen fastsætte de nødvendige vilkår til sikring heraf. Nævnet kan i den forbindelse henvise til spildevandsvejledningens afsnit 7, herunder afsnit 7.4.7, samt

tilslutningsvejledningens afsnit 5, herunder afsnit 5.2.3 og 5.3.1,[9] hvoraf det bl.a. fremgår, at når der stilles krav om overholdelse af specifikke kravværdier, bør der samtidig stilles krav til dokumentation af overholdelsen i form af et antal egenkontrolprøver.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Frederikssund Kommunes afgørelse af 15. marts 2021 om tilladelse til tilslutning af overfladevand fra kunstgræsbane på matr.nr. [Matrikelnummer 1] til regnvandsledning, med virkning fra 1 år fra nævnets afgørelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024 om miljøbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Miljøstyrelsen. "Kunstgræsbaner. Alternativer til gummigranulat som infill og erfaringer med banepleje". Februar 2020.

[5] Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (FT 2016-17).

[6] Se tilsvarende Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 21. september 2012 i sagsnr. NMK.10-00091 samt Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 14. juni 2021 i sagsnr. 19/04180.

[7] Bekendtgørelse nr. 1393 af 21. juni 2021 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4.

[8] Miljøstyrelsens vejledning nr. 28/2018 til bekendtgørelse om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4.

[9] Miljøstyrelsens vejledning nr. 2/2006 om Tilslutning af industrispildevand til offentlige spildevandsanlæg.

Lovområder:

Miljøbeskyttelsesloven